

HERBSZT ZOLTÁN

Uton Toboso felé

Lovamnak lassan mankók kellene
Felettem gyűlnek kámzsás fellegek
S mint vaspatkó jégen,
Számban elcsuszlik a szó
Utam vége Toboso.

Összeötykölt szívemnek fájhat ez
Széthullanék de tart a lovagi mez
Pókos lábak visznek,
Rocinantém furcsa ló
Utam vége Toboso.

Öreg földünk havat szórt fejére
Hamar beért a szelek vetése
Ha meghalok is, ne félj
Hozzád elvisz a hó
Utam vége Toboso.